

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 314
din 03.06.2009**

Dosar nr.: 3/2009

Petiția nr.: 51 din data 06.01.2009

Petent : B. E

Obiect: neacordarea unor drepturi privind stabilirea vârstei de pensionare

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

1,1.1 B. E cu domiciliul în

II. Obiectul sesizării

2.1. Petentul se adresează Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la o situație discriminatorie prin neacordarea unor drepturi privind stabilirea vârstei de pensionare.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Sesizare legată de faptul că petentul a lucrat în industria minieră, realizând un stagiul total de cotizare de 36 ani 7 luni și 9 zile, din care 19 ani 3 luni și 14 zile, stagiul în condiții de grupa I-a de muncă în procent de 100%, activitate în subteran echivalent cu condiții speciale de muncă, denumire introdusă de Legea 19/2000, art.20. Conform cărții de muncă, petentul susține că se încadrează în prevederile art.44, și la calculul punctajului mediu anual nu i se aplică din Legea 19/2000, cap. IV, art.77 care spune că „în situațiile prevăzute la art. 44, la stabilirea punctajului mediu anual al asiguraților conf alin I se iau în considerare stagiile de cotizare necesare prevăzute în anexele 4 și 5”

IV. Procedura de citare

4.1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.2. Prin adresa cu nr. 277 din 08.01.2009 a fost citat petentul. Acesta a fost citat pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 24.02.2009. Prin citatie, a fost ridicată din oficiu excepția de tardivitate a introducerii plângerii în fața CNCD.

4.3. Prin citații, Consiliul solicitată părților să își prezinte punctul de vedere precum și orice mijloace de probe referitor la obiectul petiției, respectiv al susținerilor.

V. Susținerile părților Susținerile petentului

5.1.1. Petentul sesizează în legătură cu faptul că a lucrat în industria minieră, realizând un stagiu total de cotizare de 36 ani 7 luni și 9 zile, din care 19 ani 3 luni și 14 zile, stagiu în condiții de grupa I-a de muncă în procent de 100%, activitate în subteran echivalent cu condiții speciale de muncă, denumire introdusă de Legea 19/2000, art.20. Conform cărții de muncă petentul susține că se încadrează în prevederile art.44, și la calculul punctajului mediu anual nu i se aplică din Legea 19/2000, cap. IV, art.77 care spune că „în situațiile prevăzute la art. 44, la stabilirea punctajului mediu anual al asiguraților conf alin I se iau în considerare stagiile de cotizare necesare prevăzute în anexele 4 și 5”.

5.1.2 Petentul arată că a avut mai multe actiuni in instantă si consideră că Tribunalul Cluj și Curtea de Apel Cluj în colaboare cu Casa Județeană de Pensii prin modul în care au instrumentat cazul l-au supus unei discriminări

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. În fapt, petentul ne sesizează în legătură cu neacordarea unor drepturi privind stabilirea vârstei de pensionare, de către instanțele de judecată.

6.2.1. În drept, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2.2. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zucchero and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE

(KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 (para.91)

6.2.3. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.2.4. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2.5 Colegiul Director ia act de faptul că petentul invoca faptul că Tribunalul Cluj și Curtea de Apel Cluj prin modul în care au instrumentat cazul l-au supus unei discriminări. Colegiul Director analizează excepția tardivității ridicată din oficiu raportată la obiectul cererii. Astfel, Colegiul Director respinge excepția de tardivitate având în vedere că faptele la care face referire petentul încep cu anul 2007 până la data de 23 septembrie 2008 când este formulată cererea de revizuire 1139/33/08 depusă la Curtea de Apel Cluj.

6.2.6. Raportat la principiile în materia egalității și a non-discriminării statuate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, Curtea Europeană de Justiție, Curtea Constituțională a României și la obiectul petiției deduse soluționării, Colegiul Director ia act de **Decizia nr.322/2001** publicată în Monitorul Oficial nr.66/2002, prin care **Curtea Constituțională** reține: „În deplină concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, art.6 pct.1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (ratificată prin Legea nr.30 din 18 mai 1994) și alte tratate internaționale la care România este parte, Constituția României consacră în cap.VI, intitulat „Autoritatea judecătorească”, principiile organizării și înlăturării justiției în țara noastră. În conformitate cu aceste principii, în România justiția se înlătură prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege [art.125 alin.(1)], compuse din judecători independenți care se supun numai legii [art.123 alin.(2)]. ...În scopul garantării independenței... prin Constituție a fost

instituit, ca o a treia componentă a autorității judecătorești, Consiliul Superior al Magistraturii, compus în exclusivitate din magistrați aleși de Parlament, care are ca principală funcție asigurarea inamovibilității, a independenței și a imparțialității judecătorilor...prin puterea de decizie în ceea ce privește promovarea în funcție și transferarea judecătorilor, precum și prin rolul de consiliu de disciplină al judecătorilor. ...Pe baza textelor constituționale menționate, Curtea reține că **justiția este în exclusivitate o funcție a statului, care, potrivit art.125 alin.(1) din Constituție, se realizează prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege, fiind exclusă posibilitatea desfășurării activității de jurisdicție de către alte structuri sau de către persoane ori instituții private.** Curtea reține, de asemenea, că **activitatea de judecată se desfășurează, în numele legii, exclusiv de către membrii acestor instanțe, adică de judecători, întrucât doar cu privire la aceștia se proclamă prin art.123 alin.(2) din Constituție că sunt independenți și se supun numai legii.** În consecință, este exclusă posibilitatea de a se atribui puterea de judecată, împuternicirea de a supune dreptul și altor persoane decât judecătorilor.”

6.2.7 Colegiul Director, raportat la obiectului petiției dedus soluționării, ia act că în ceea ce privește hotararile emise de către instanțele judecătorești conform Constituției, nu are competența să se pronunțe asupra acestora. Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu **unanimitate** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. faptele sesizate de către petent nu sunt de competența Consiliului National pentru Combaterea Discriminării, conform OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare
2. clasarea dosarului;
3. se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte

VII. Modalitatea de plată a amenzii
Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita
Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

GERGELY DEZIDERIU – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU - Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

